

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 8 lutego 2023 r.

DIH-3.707.137.2022.JS

DECYZJA DIH-III /9/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji DS.KHU.D.34.2022.MS Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku z 12 września 2022 r. (nr akt: DS.KHU.8361.100.2022.MS.DB), na mocy której przedsiębiorcy Sephora Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) za udostępnienie na rynku 5 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącym produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **uchyla zaskarżoną decyzję i umarza postępowanie w całości.**

Uzasadnienie

W dniach od 20 do 31 maja 2022 r. inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Pomorskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w Perfumerii w ..., należącej do przedsiębiorcy ... z siedzibą w ..., zwanego dalej „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), nie dokonano zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrolę przeprowadzono na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy sprawdzali prawidłowość oznakowania kosmetyków znajdujących się w ofercie przedsiębiorcy, m.in. w oparciu o przepisy:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1223/2009”,
- ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227 z późn. zm.), dalej: „ustawą o produktach kosmetycznych”.

W toku kontroli poddano ocenie 6 partii produktów kosmetycznych z których zakwestionowano 5 partii tj.:

- 1) CLINIQUE Nawilżający balsam do ust z odrobiną koloru Nr partii produkcyjnej ABo, Kod EAN 020714 56882 5 w ilości 1 szt w cenie 112,00 zł/szt.;

- 2) CLINIQUE Eyeliner w kredce Nr partii produkcyjnej A71, Kod EAN 0 2071400952 6 w ilości i 3 sztuk w cenie 109 zł/szt. o wartości 327,00 zł;
- 3) ESTÉE LAUDER Pomadka Pure Color Revitalizing Crystal Balm Balm Nr partii produkcyjnej BA1, Kod EAN 8 87167 52928 1 w ilości 1 sztuka w cenie 159,00 zł/szt.;
- 4) DIOR ROUGE FOREVER LIQUID 458 Pomadka w płynie Nr partii produkcyjnej1Fo1, Kod EAN 3348901 588379 w ilości 1 sztuka w cenie 189 zł/szt.;
- 5) SEPHORA Pomadka do ust ROUGE a LEVRES 20 satin Nr partii produkcyjnej1337A, Kod EAN 3 378872 183488 - w ilości 7 sztuk w cenie 59,00 zł/szt. o wartości 413,00 zł;

z uwagi na brak daty, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, bądź w przypadku produktów kosmetycznych o minimalnej trwałości dłuższej niż 30 miesięcy, informację o okresie, w jakim po otwarciu pojemnika, produkt jest bezpieczny i może być stosowany bez szkody dla konsumenta, co było niezgodne z art. 19 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 1223/2009 w związku z art. 19 ust. 5 tego rozporządzenia.

Powyższe produkty kosmetyczne nieprawidłowo oznakowane w czasie kontroli zostały wycofane ze sprzedaży.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 31 maja 2022 r. (nr akt kontroli: DS.KHU.8361.100.2022.MS.DB).

W piśmie z 5 czerwca 2022r. pełnomocnik Spółki przedstawił uwagi do protokołu kontroli odnośnie zakwestionowania dwóch produktów, tj.: DIOR ROUGE FOREVER LIQUID 458 Pomadka w płynie oraz SEPHORA Pomadka do ust ROUGE a LEVRES 20 satin, z uwagi na brak daty do której przedmiotowy produkt kosmetyczny przechowywany w odpowiednich warunkach zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości. Oświadczył, że Spółka uzyskała od producenta odpowiednie zapewnienia dot. właściwości tych produktów, w tym świadczące o zachowaniu przez nie odpowiedniej trwałości, wykluczającej konieczność podawania zarówno daty minimalnej trwałości, jak i PAO. Produkty te posiadają bowiem formułację zabezpieczającą przed mikroorganizmami, np. w związku z brakiem lub niską zawartością wody w tych produktach. Mając powyższe na uwadze, według spółki nie został naruszony art. 19 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia 1223/2009. Spółka załączyła w tej sprawie korespondencję mailową.

W odpowiedzi do zgłoszonych uwag, 14 czerwca 2022 r. przestano informację, iż organ utrzymuje swoje stanowisko w sprawie oznakowania produktów DIOR ROUGE FOREVER LIQUID 458 Pomadka w płynie oraz SEPHORA Pomadka do ust ROUGE a LEVRES 20 satin. Ponadto pismem z 20 czerwca 2022 r. Pomorski WIIH poinformował ... siedzibą w ..., że po przeanalizowaniu dokumentów w sprawie tj.: Certyfikat zgodności oraz wewnątrz pracownicze e-maile, uznano, że nie są one dowodami ani raportami bezpieczeństwa produktów wykazującymi stabilność wyrobów pod względem mikrobiologicznym i zachowującymi trwałość „wykluczającą” konieczność podawania zarówno daty minimalnej trwałości, jak i PAO. W związku z powyższym Pomorski WIIH podtrzymał swoje stanowisko przedstawione w piśmie z dnia 14 czerwca 2022 r.

Dnia 29 czerwca 2022 r. wystosowano wystąpienie pokontrolne do ... z siedzibą w ..., w którym wymieniono wszystkie 5 partii produktów kosmetycznych zakwestionowanych podczas kontroli z uwagi na brak daty, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, bądź w przypadku produktów kosmetycznych o minimalnej trwałości dłuższej niż 30 miesięcy, informację o okresie, w jakim po otwarciu pojemnika, produkt jest

bezpieczny i może być stosowany bez szkody dla konsumenta, co było niezgodne z art. 19 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych w związku z art. 19 ust. 5 tego rozporządzenia.

W odpowiedzi Spółka wniosła o wskazanie dodatkowego terminu dla złożenia dalszych wyjaśnień w sprawie oraz podtrzymała swoje stanowisko, że wykładnia art. 19 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 1223/2009, pozwala na przyjęcie, że dla produktów kosmetycznych o minimalnej trwałości dłuższej niż 30 miesięcy i dla których pojęcie trwałości produktu po otwarciu nie ma zastosowania, nie istnieje obowiązek podawania żadnego oznakowania trwałości produktu tj. ani daty minimalnej trwałości, ani informacji o okresie, w jakim po otwarciu pojemnika, produkt jest bezpieczny i może być stosowany bez szkody dla konsumenta czyli bez tzw. PAO. Według strony wszystkie zakwestionowane produkty posiadają bowiem, zgodnie z deklaracjami producentów/kontrahentów, formułację stabilną mikrobiologiczną, np. w związku z brakiem lub niską zawartością wody w tych produktach.

W dniu 10 lipca 2021 przeprowadzono rozmowę telefoniczną z pełnomocnikiem, w której poinformowano o przedłużeniu terminu na odpowiedź. Do dnia wszczęcia postępowania administracyjnego odpowiedzi od strony nie otrzymano.

W dniu 22 sierpnia 2022 r. Pomorski WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i § 4 Kpa zawiadomił przedsiębiorcę, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej za udostępnienie na rynku 5 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem 1223/2009.

W dniu 12 września 2022 r. Pomorski WIIH wydał decyzję DS.KHU.D.34.2022.MS na mocy której przedsiębiorcy ... z siedzibą w ... wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) za udostępnienie na rynku 5 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem 1223/2009.

W dniu 14 października 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Pomorskiego WIIH odwołanie z 27 września 2022 r. ... z siedzibą w ... od ww. decyzji, w którym przedsiębiorca wniósł o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania. Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie:

- 1) art. 36 ust 1 ustawy o produktach kosmetycznych w związku z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009 poprzez wydanie decyzji i nałożenie kary pieniężnej za udostępnienie na rynku produktów kosmetycznych rzekomo niespełniających wymogów w zakresie oznakowania określonego w art. 19 ust. 1 lit. c) ww. rozporządzenia;
- 2) art. 19 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 1223/2009 poprzez dokonanie jego błędnej wykładni;
- 3) art. 7, 77 § 1, 78 § 1 i 80 Kpa;
- 4) art. 8 oraz 10 § 1 ustawy Prawo przedsiębiorców w zw. z art. 2, 7 oraz 22 Konstytucji RP.

Pismem z 26 października 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od ww. decyzji Pomorskiego WIIH z 12 września 2022 r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Przepisy rozporządzenia 1223/2009 w art. 6 wskazują, że dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy:

- podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4;
- spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5;
- nie upłynęła data minimalnej trwałości, o ile ma ona zastosowanie na mocy art. 19 ust. 1 (lit. c).

Ponadto zgodnie z art. 6 ust. 3 ww. rozporządzenia, jeżeli dystrybutorzy uznają lub mają powody sądzić, że:

- dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępniają produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów;
- produkt kosmetyczny, który udostępnili na rynku, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, zapewniają przyjęcie środków naprawczych niezbędnych do dostosowania tego produktu, wycofania go z rynku lub wycofania od użytkowników końcowych, w razie potrzeby.

W myśl art. 2 ust. 1 lit. e i g ww. rozporządzenia „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt kosmetyczny na rynku Wspólnoty, natomiast „udostępnianie na rynku” oznacza każde odpłatne lub nieodpłatne dostarczanie produktu kosmetycznego na rynek Wspólnoty do celów dystrybucji, konsumpcji lub stosowania, w ramach działalności handlowej.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia 1223/2009, na rynku udostępniane są wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych znajdują się nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje, tj:

- a) imię i nazwisko lub zarejestrowana firma oraz adres osoby odpowiedzialnej. Informacja ta może być skrócona, jeśli skrót umożliwia identyfikację tej osoby i jej adresu. Jeżeli podanych jest kilka adresów, adres, pod którym osoba odpowiedzialna udostępnia dokumentację produktu, jest wyróżniony. W przypadku importowanych produktów kosmetycznych podaje się nazwę kraju pochodzenia;
- b) nominalna zawartość w momencie pakowania, wyrażona w jednostkach masy lub objętości, z wyjątkiem opakowań zawierających mniej niż pięć gramów lub mniej niż pięć mililitrów, bezpłatnych próbek i produktów w opakowaniach jednorazowego użycia; podawanie informacji o zawartości nie jest wymagane

również w przypadku stosowanych zwyczajowo opakowań zbiorczych, jeśli informacje te znajdują się na opakowaniach jednostkowych, umieszczonych w tych opakowaniach zbiorczych: przy czym opakowania zbiorcze zawierają czytelną informację o liczbie opakowań jednostkowych, chyba, że liczba opakowań jednostkowych jest dobrze widoczna z zewnątrz lub produkty te są sprzedawane pojedynczo. Nie jest to konieczne, jeżeli łatwo jest po wyglądzie zewnętrznym ocenić tę ilość lub jeżeli produkt sprzedawany jest zazwyczaj w pojedynczych opakowaniach;

- c) data, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, a w szczególności pozostaje zgodny z art. 3 („data minimalnej trwałości”). Data lub szczegółowe informacje o jej umiejscowieniu na opakowaniu poprzedza symbol określony w załączniku VII pkt 3 lub zwrot: „najlepiej użyć przed końcem”. Data minimalnej trwałości jest wskazana w sposób jednoznaczny i zawiera miesiąc i rok albo dzień, miesiąc i rok, w tej kolejności. Jeżeli jest to konieczne, informację uzupełnia się o wskazanie warunków, które muszą być spełnione w celu zagwarantowania określonej trwałości. Wskazanie daty minimalnej trwałości nie jest obowiązkowe w przypadku produktów kosmetycznych o minimalnej trwałości dłuższej niż 30 miesięcy. Produkty takie zawierają informację o okresie, w jakim po otwarciu pojemnika, produkt jest bezpieczny i może być stosowany bez szkody dla konsumenta. Informacja ta powinna zawierać - z wyjątkiem przypadków, gdy pojęcie trwałości po otwarciu nie ma zastosowania - symbol określony w załączniku VII pkt 2 oraz wspomniany okres (w miesiącach lub latach);
- d) szczególne środki ostrożności, których należy przestrzegać podczas stosowania, a co najmniej te wymienione w załącznikach III-VI oraz wszelkie inne informacje dotyczące środków ostrożności wymaganych dla produktów kosmetycznych do stosowania profesjonalnego;
- e) numer partii produktu lub oznaczenia pozwalające na identyfikację produktu kosmetycznego. Jeżeli jest to niemożliwe ze względów praktycznych, uwarunkowanych małymi rozmiarami produktu kosmetycznego, informacja ta może być umieszczona tylko na opakowaniu zewnętrznym;
- f) wykaz składników. Informacje te mogą być podane tylko na opakowaniu zewnętrznym. Wykaz poprzedzony jest określeniem „ingredients”.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy o produktach kosmetycznych organami właściwymi w zakresie art. 6 i art. 7 rozporządzenia nr 1223/2009 są organy Inspekcji Handlowej w zakresie swoich kompetencji.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia nr 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 70 000 zł.

Przepis art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o produktach kosmetycznych nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej nałożyć karę pieniężną na podmiot, który udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Zaskarżona decyzja została wydana na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych za udostępnienie na rynku 5 partii produktów kosmetycznych z uwagi na brak daty, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich

warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, bądź w przypadku produktów kosmetycznych o minimalnej trwałości dłuższej niż 30 miesięcy, informację o okresie, w jakim po otwarciu pojemnika, produkt jest bezpieczny i może być stosowany bez szkody dla konsumenta, co według organu pierwszej instancji było niezgodne z art. 19 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 1223/2009 w związku z art. 19 ust. 5 tego rozporządzenia.

Prezes UOKiK, po dokonaniu analizy zgromadzonych materiałów w sprawie oraz biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy stwierdził, że Inspekcja Handlowa nie posiada kompetencji do kontroli i nałożenia na dystrybutora administracyjnej kary pieniężnej za brak daty do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, bądź w przypadku produktów kosmetycznych o minimalnej trwałości dłuższej niż 30 miesięcy, informację o okresie, w jakim po otwarciu pojemnika, produkt jest bezpieczny i może być stosowany bez szkody dla konsumenta, jak również ostatecznego rozstrzygnięcia czy faktycznie powinna ona znajdować się na wyrobie. Zdaniem organu drugiej instancji kompetencje Inspekcji Handlowej do kontroli i nakładania administracyjnej kary pieniężnej w zakresie dotyczącym oznaczenia daty minimalnej trwałości, ograniczają się wyłącznie do przypadków stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie:

- udostępniania na rynku produktów kosmetycznych po upływie daty minimalnej trwałości;
- sprawdzenia wymogów językowych określonych w art. 19 ust. 5,

a więc związanych z wykonywaniem obowiązków nałożonych na dystrybutorów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że nie doszło do naruszenia przez dystrybutora prawa, polegającego na udostępnianiu na rynku pięciu partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z wymaganiami art. 19 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 1223/2009, gdyż nie na nim spoczywa obowiązek zamieszczania takich informacji.

Biorąc powyższe pod uwagę organ drugiej instancji stwierdził, że brak było podstaw do zastosowania art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, a tym samym postępowanie administracyjne w sprawie wydania, na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych decyzji, przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku było bezprzedmiotowe.

Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego to brak przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której organ administracji państwowej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu (zob. B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C. H. Beck Warszawa 2021 r., s. 664-665).

Sprawa administracyjna jest kategorią wyznaczoną normą administracyjnego prawa materialnego w jej powiązaniu z określonym stanem faktycznym, do którego norma ta ma zastosowanie, tj. w związku z którym może nastąpić jej indywidualizacja i konkretyzacja w drodze aktu administracyjnego, jakim jest decyzja administracyjna. Brak któregoś z elementów tworzących wcześniej sprawę administracyjną powoduje, że sprawa ta przestaje istnieć. W konsekwencji przestaje istnieć przedmiot postępowania administracyjnego, które w takim stanie rzeczy staje się zatem bezprzedmiotowe i jako takie podlega umorzeniu. Jeżeli zatem dochodzi do takiej zmiany stanu faktycznego, że nie jest możliwe zastosowanie normy prawa materialnego, wszczęte w sprawie postępowanie administracyjne podlega umorzeniu. (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 czerwca 2021 r. III OSK 3523/21).

Podsumowując, Prezes UOKiK, stwierdza że w niniejszym przypadku nie doszło do naruszenia przepisów art. 19 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 1223/2009, w związku z czym nie było podstawy do wydania decyzji na podstawie art. 36 ust 1 ustawy o produktach kosmetycznych, a więc wydana w toku prowadzonego postępowania decyzja DS.KHU.D.34.2022.MS Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 12 września 2022 r. (nr akt: DS.KHU.8361.100.2022.MS.DB), jest bezprzedmiotowa.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję i umarza postępowanie w całości.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej